

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. c) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie
1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(1) lit. c) și 39 din Codul
Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
Intrare Nr.	679
" 05 " 04	2019

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire ...CPC „Salutare” 2. Prenume

3. Funcția

4. Adresamun. Chișinău, șos. Hîncești 160.....

5. Tel./fax068171142.....

6. Numele și prenumele reprezentantului*

7. Ocupația reprezentantuluiOleg Mița.....

8. Adresa reprezentantuluimun. Chișinău, str. Lomonosov 33.....

9. Tel.068171142..... 10. Fax

11.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea Partea a II-a a Notiței Explicative)

12.

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare:

Verificarea constituționalității prevederilor alin. (3) art. 186¹ al CPC RM, și anume a sintagmei „Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs” din această normă.

III – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

În procedura Curții de apel Chișinău se află spre judecare în ordine de recurs cauza civilă la cererea CPC „Salutare” către B.C. „Banca Comercială Română” S.A.

Anterior, această cauză a fost examinată de Judecătoria Chișinău sediul Central, care prin Încheierea sa din 18.12.2018 a dispus admiterea cererii privind excepția de tardivitate invocată de către reprezentantul pârâtului SA „Banca Comercială Română Chișinău”, avocatul Sugoneaco Irina.

A dispus respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către Cooperativa de Producție și Comerț „Salutare” împotriva SA „Banca Comercială Română Chișinău”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan privind contestarea actelor executorului judecătoresc, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În susținerea soluției pronunțate instanța de judecată a invocat, inter alia, faptul că debitorul Cooperativa de Producție și Comerț „Salutare” s-a adresat în instanța de judecată mult peste termenul de 10 zile indicat în Încheierea executorului judecătoresc Ciobanu Ruslan cât și în prevederile art. 66 alin. (2) Cod de executare, ținând cont de circumstanța de fapt, privind data de 20.02.2018 când a făcut cunoștința reprezentantului debitorului, avocatul Cazacu Natalia, cu Încheierea executorului judecătoresc Ciobanu Ruslan din 12.02.2018.

Excepția de neconstituționalitate se ridică din motivul că prevederile alin. (3) art. 186¹ al CPC RM și anume sintagma Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs contravene prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) din Constituția RM și art. 54 alin. (1), (2) și (4) din Constituție, precum și art. 115 și 119 din Constituție.

Argumentarea acestei concluzii se întemeiază pe următoarele prevederi relevante ale Constituției, și anume:

În drept:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului este republica.

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 8
Respectarea dreptului internațional
și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 23
Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26
Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54
Restrângerea exercițiului unor drepturi
sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 115

Instanțele judecătorești

- (1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.
- (2) Pentru anumite categorii de cauze pot funcționa, potrivit legii, judecătorii specializate.
- (3) Înființarea de instanțe extraordinare este interzisă.
- (4) Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sînt stabilite prin lege organică.

Articolul 119

Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

În fond:

Avînd an vedere prevederile constituționale precitate supra consemnăm, că prevederile alin. prevederile alin. (3) art. 186¹ al CPC RM și anume sintagma Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs este neconstituțională din următoarele considerente.

Astfel, norma legii procesual-civile neconstituționalitatea căreia se invocă prin prezenta contestație, partea defavorizată, și anume cea în defavoarea căreia a expirat termenul de prescripție extinctivă, exclude posibilitatea examinării cazului său de instanțe judecătorești din componența întregului sistem judecătoresc național. Or, sistemul național judecătoresc prevede un sistem compus de instanțe de trei nivele: judecătoriile (instanțele de nivelul I), Curțile de Apel (instanțe de nivelul II), precum și Curtea Supremă de Justiție (instanța de nivelul III).

Prin urmare, reclamantii, pe astfel de spețe, în egală măsură ca și partea pîrîtă, ar trebui să beneficieze de o șansă egală să beneficieze de un proces echitabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Noțiunea instanța instituită de lege ar însemna, în acest caz, garantarea dreptului reclamantului, ca cauza sa să fie examinată de instanțe de judecată care fac parte din întregul sistem judecătoresc. Prin urmare, dacă nu se conțin prevederi legale instituite prin lege specială, care ar prevede o procedură separată pentru examinarea unor anumite categorii de cauze, oricine ar urma să beneficieze și de garantarea dreptului său de a contesta orice hotărîre pronunțată în ordinea de apel și de recurs.

Vom menționa, că în activitatea sa jurisdicțională Curtea constituțională s-a expus asupra necesității aprecierii proporționalității între prevederile legale prin care se simplifică modalitatea de examinare a anumitor categorii de litigii, cu riscul reducerii din garanțiile acordate de Constituție (a vedea HCC nr. 8, 26 aprilie 2018, § 63 precum și HCC nr. 7, 19 martie 2019, §48)

Or, în acest context Curtea Constituțională a menționat, că o procedură simplificată și lipsită de contradictorialitate, urmărește, prin sine, realizarea scopului decongestionării instanțelor și al economiei de resurse.

Totuși, acest fapt nu justifică reducerea din garanțiile, și așa limitate, pe care le are debitorul în această procedură.

Exact în aceeași măsură vom aborda această disproporționalitate și în prezenta speță, or, excluderea unei căi de atac, apelul, ar însemna limitarea dreptului de acces liber la justiție, lipsirea părții de un proces echitabil, în cadrul căreia atât reclamantul, cât și partea pârțită să beneficieze de întregul arsenal de instrumente de apărare a dreptului său civil.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră că nicio persoană nu ar trebui să fie autorizată să se bazeze pe dispozițiile Convenției pentru a submina sau distruge idealurile și valorile unei societăți democratice. Prin urmare, pentru a garanta stabilitatea și eficacitatea unui sistem democratic, statul poate fi obligat să ia măsuri specifice pentru a se proteja. De fiecare dată când un stat intenționează să invoce principiul „democrație capabilă să se apere” pentru a justifica ingerința în drepturile persoanei, acesta trebuie să evalueze cu atenție sfera de aplicare și consecințele măsurii în cauză, pentru a se asigura că se realizează echilibrul sus-menționat [a se vedea *Ždanoka împotriva Letoniei* (MC), nr. 58278/00, pct. 99 și 100, CEDO 2006-IV].

De menționat este și faptul, că în ceea ce privește existența unui drept, Curtea reamintește că trebuie să se ia ca punct de plecare dispozițiile din legislația națională relevantă și interpretarea pe care instanțele interne o dau acestora [*Masson și Van Zon împotriva Țărilor de Jos*, 28 septembrie 1995, pct. 49, seria A nr. 327-A; *Roche împotriva Regatului Unit* (MC), nr. 32555/96, pct. 120, CEDO 2005-X; *Boulois împotriva Luxemburgului* (MC), nr. 37575/04, pct. 91, CEDO 2012; *Al-Dulimi și Montana Management INC. împotriva Elveției* (MC), nr. 5809/08, pct. 97, CEDO 2016, și celelalte trimiteri citate; *Baka împotriva Ungariei* (MC), nr. 20261/12, pct. 101, CEDO 2016; și *Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României* (MC), nr. 76943/11, pct. 71, CEDO 2016 (extrase), și celelalte trimiteri citate]. Art. 6 § 1 din Convenție nu asigură „drepturilor și obligațiilor” niciun conținut material specific în ordinea juridică a statelor contractante: Curtea nu poate crea, prin interpretarea art. 6 § 1, un drept material care nu are niciun temei legal în statul respectiv (a se vedea, de exemplu, *Fayed împotriva Regatului Unit*, 21 septembrie 1994, pct. 65, seria A nr. 294-B, *Roche*, citată anterior, pct. 119, și *Boulois*, citată anterior, pct. 91).

Totodată, în pct. 105 al Hotărîrii pronunțate în cauza *Regner împotriva Republicii Cehe* (*Cererea nr. 35289/11*) Curtea a subliniat, că dreptul național, deși nu îi recunoaște unui individ un drept subiectiv, în schimb, îi conferă dreptul la o procedură de examinare a cererii sale, solicitând instanței competente să se pronunțe asupra unor capete de cerere, cum ar fi o decizie arbitrară, un abuz de putere sau vicii de procedură (*Van Marle și alții împotriva Țărilor de Jos*, 26 iunie 1986, pct. 35, seria A nr. 101, precum și, *mutatis mutandis*, *Kök împotriva Turciei*, nr. 1855/02, pct. 36, 19 octombrie 2006). Acesta este cazul anumitor decizii pentru care administrația dispune de o putere pur discreționară de a acorda sau de a refuza un avantaj sau un privilegiu, legea conferind persoanei în cauză dreptul de a formula o acțiune în justiție, instanța putând să pronunțe anularea deciziei în cauză în cazul în care constată caracterul ilegal al acesteia.

În astfel de cazuri, art. 6 § 1 din Convenție este aplicabil cu condiția ca avantajul sau privilegiul respectiv, odată acordat, să creeze un drept civil.

Prin urmare, în contextual normelor și raționamentelor expuse supra, considerăm că sintagma contestată din norma alin. (3) art. 186 CPC încalcă atât dreptul la apărare prevăzut de art. 26 din Constituție, cât și art. 6 al Convenției EDO.

Vom specifica, la fel, că syntagma neconstituționalitatea căreia se invocă prin prezenta sesizare, devine un obstacol de exercitare a dreptului la un process efectiv, prin acordarea accesului părții reclamante la toate instanțe din întreg sistem al instanțelor judecătorești, reducerea posibilităților de a contesta o hotărâre pronunțată doar prin folosirea recursului și excluderii garanției de examinare a cererii depuse în fond de o instanță de judecată în cadrul unui process contradictoriu, în care fiecărei dintre părți să-I fie asigurată egalitatea în arme și garanții procesuale de apărare a drepturilor și intereselor sale civile, violarea cărora se invocă.

IV – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

(A se vedea capitolul IV al Notiței Explicative)

14.

Din aceste motive, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție,

SOLICITĂM:

1. Admiterea prezentei sesizări spre examinare;
2. Exercițarea controlului constituționalității prevederilor alin. (3) art. 186¹ al CPC RM, și anume a sintagmei „Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs” din această normă prin prisma corespunderii ei cu prevederile art. 23 alin. (2), art. 26 alin. (1) și (2), art. 54 alin. (1), (2) și (4), art. 115 și 119 din Constituția RM;
3. Declararea ca fiind neconstituțională a prevederilor alin. (3) art. 186¹ al CPC RM, și anume a sintagmei „Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs” din această normă.

V – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea capitolul V din Notița Explicativă)

15.

VI - LISTA DOCUMENTELOR

(A se vedea capitolul VI al Notiței Explicative)

- 16. a) ...materialele cauzei civile nr. 02-2r-4277-21022019
- b)cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate adresată Curții de Apel Chișinău.....
- c).....

28.03.19 *Andrei Crăciunescu*

ÎNCHEIERE

01 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Natalia Simciuc
Lidia Bulgac și Iurie Cotruță

examinând în cadrul procedurii de recurs, la recursul declarat de Cooperativa de Producție și Comerț "Salutare", în cauza civilă la contestația debitorului Cooperativa de Producție și Comerț, creditor SA "Banca Comercială Română" a actelor executorului judecătoresc, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul central din 18 decembrie 2018, prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins contestația ca tardivă, demersul Cooperativei de Producție și Comerț "Salutare", privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității prevederilor alin (3) art. 186¹ din Codul de Procedură Civilă,

c o n s t a t ă :

La data de 18 aprilie 2018, debitorul Cooperativa de Producție și Comerț "Salutare" a depus în instanța de judecată o contestație, solicitând anularea încheierii executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu din 12.02.2018 prin care s-a primit spre executare documentul executoriu și s-a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-245/14 din 05.06.2015 emis de judecătoria Chișinău, sediul Centru privind evacuarea Cooperativei de Producție și Comerț "Salutare" și a tuturor persoanelor, împreună cu bunurile lor, din bunul imobil situate pe adresa mun. Chișinău, sediul Hîncești 160, format din terenul pentru construcții nr. cadastral 0100218.164 cu suprafața de 0,98 ha și construcția nr. cadastral 0100218.164.01 cu suprafața de 1640,4 m, cu transmiterea silită a bunurilor menționate în posesia SA "Banca Comercială Română".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 18 decembrie 2018, prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins contestația ca tardivă

La data de 28 decembrie 2018 administratorul Cooperativei de Producție și Comerț "Salutare", a declarat recurs împotriva încheierii respective, solicitând casarea încheierii contestate și restituirea cauzei la rejudecare.

Prin fișa de repartizare a dosarului, dosarul civil în ordine de recurs a fost repartizat spre examinare la data de 21 februarie 2019, judecătorului raportor Natalia Simciuc, fiind fixat pentru examinare pentru data de 01 aprilie 2019.

La data de 29 martie 2019, în cancelaria Curții de Apel Chișinău a fost înregistrată cererea administratorului Cooperativei de Producție și Comerț "Salutare", privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității prevederilor alin (3) art. 186¹ din Codul de Procedură Civilă.

Examinând materialele cauzei, Colegiul civil consideră că cererea este fondată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.260 alin.(1) lit .e) CPC, instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art.135 alin.(1) lit.g) al Constituției R.M, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art.12¹ alin. (1) și (3) CPC, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și până la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărârii pronunțate se suspendă.

Totodată, în conformitate cu hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, pronunțată în dosarul nr. 55b/2015 pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, în sensul articolului 135 alineatul (1) lit.a) și g) coroborat cu articolele 20, 115,116 și 134 din Constituție: - în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională; - excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu; - sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza; - judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra

conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul(1) lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

Raportând aceste dispoziții la circumstanțele speței, Colegiul conchide că acesta nu este îndreptățit de a se expune asupra temeiniciei sesizării Curții Constituționale de Cooperativa de Producție și Comerț "Salutare", instanța de recurs reținând doar faptul că actele normative indicate în sesizare intră în categoria actelor normative prevăzute expres și exhaustiv de art.135 al Constituției R. Moldova, excepția este ridicată de către recurentul care este parte la proces, prevederile contestate ar putea fi aplicate la soluționarea cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale ce ar avea ca obiect prevederile contestate ale actelor normative vizate în sesizare.

Din aceste considerente, Colegiul conchide că odată ce recurentul prin reprezentantul său este îndreptățit de a sesiza Curtea Constituțională, iar sesizarea recurentului urmează a fi expediată Curții Constituționale de către instanța de recurs, Colegiul conchide că în speță urmează a fi admisă cererea și a dispune suspendarea examinării cauzei cu expedierea sesizării Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu art.art.260 alin.(1) lit. e), 262 lit. e), 263 și 269-270 CPC, Colegiul Civil

d i s p u n e:

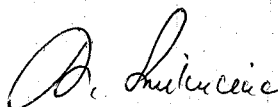
Se admite cererea Cooperativa de Producție și Comerț "Salutare".

Se suspendă procesul de examinare a cererii de recurs declarate de Cooperativa de Producție și Comerț "Salutare", în cauza civilă la cererea la contestația

debitorului Cooperativa de Producție și Comerț, creditor SA "Banca Comercială Română" a actelor executorului judecătoresc, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul central din 18 decembrie 2018, prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins contestația ca tardivă, până la soluționarea sesizării Cooperativa de Producție și Comerț "Salutare" privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității prevederilor alin (3) art. 186¹ din Codul de Procedură Civilă, cu expedierea sesizării privind excepția de neconstituționalitate în adresa Curții Constituționale.

Încheierea în partea suspendării procesului, poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Natalia Simciuc

Judecătorii

Lidia Bulgac

Iurie Cotruță